

Bài 14

Báp-tem bằng nước và Báp-tem trong Thánh-Linh

Trong bài số 8 chúng ta đã học qua về phép báp-tem bằng nước. Đề ôn lại nội dung của bài đó, chúng ta có những điểm chính như sau:

1. Báp-tem [bằng nước] không thể xóa tội của chúng ta, chỉ dòng huyết của Chúa mới rửa sạch tội mà thôi
2. Báp-tem không làm chúng ta được bước vào nước thiên-đàng – Chúa mới cho phép chúng ta làm điều đó vì sự hy-sinh của chính Chúa Giê-xu trên thập-tự-giá và huyết Ngài làm sạch mọi tội của chúng ta
3. Nhưng tất cả những ai thật sự đặc lòng tin nơi Chúa phải cần làm báp-tem vì:
  - a. Đó là sự vâng lời Chúa Cứu-Thế Giê-xu dạy
  - b. Phải noi gương Chúa Giê-xu của chúng ta
  - c. Chúng ta cần phải bày tỏ lòng tin nơi Chúa qua phép bap-tem để **thể hiện lòng tin qua hành-động** – nếu đức-tin không có hành động là đức-tin chết

Báp-tem bằng nước hoàn toàn khác với Báp-tem Thánh-Linh nhưng có liên quan chặt chẽ với nhau.

Trong bài này, chúng ta sẽ học về báp-tem Thánh-Linh dựa theo Công-Vụ Các Sứ Đồ 2:1-12 và những phân đoạn liên quan đến sự nhận lãnh Thánh-Linh trong cùng sách Công-Vụ này.

Chúng ta sẽ tìm câu trả lời cho những câu hỏi sau đây: (1) Báp-tem Thánh-Linh là gì và đã xảy ra lần đầu tiên ở đâu. (2) Ai là người làm phép báp-tem Thánh-Linh? (3) Ai đã nói tiên-tri về báp-tem Thánh-Linh? (4) Lời tiên-tri về báp-tem Thánh-Linh đã được ứng-nghiệm trong trường hợp nào trong Kinh-Thánh? (5) khi nào thì một người tin-nhận Chúa nhân lãnh báp-tem Thánh Linh?

Lu-ca đã ghi chép lại báp-tem Thánh-Linh trong Công-vụ 2:1-12 như sau.

“Đến ngày lễ Ngũ Tuần, môn đồ nhóm họp tại một chỗ. Thình lình, có tiếng từ trời đến như tiếng gió thổi ào ào, đầy khắp nhà môn đồ ngồi. Các môn đồ thấy lưỡi rời rạc từng cái một, như lưỡi bằng lửa hiện ra, đậu trên mỗi người trong bọn mình. Hết thấy đều được đầy đầy Đức Thánh Linh, khởi sự nói các thứ tiếng khác [“tongues” (tiếng Anh) hay “glossa” tiếng Hy-lạp], theo như Đức Thánh Linh cho mình nói. Và, bấy giờ có người Giu-đa, kẻ mộ đạo, từ các dân thiên hạ đến, ở tại thành Giê-ru-sa-lem. Lúc tiếng ấy vang ra, dân chúng chạy đến, ai nấy đều sững sờ vì mỗi người đều nghe các môn đồ nói tiếng xứ mình. Chúng đều sợ hãi và lấy làm lạ mà rằng: Hết thấy người nói đó, há chẳng phải là người Ga-li-lê sao? Vậy thì sao chúng ta nghe ai nấy đều nói tiếng riêng của xứ chúng ta sanh đẻ? Nào người Bạt-thê, Mê-đi, Ê-la-mít, kẻ ở tại Mê-sô-bô-ta-mi, Giu-đê, Cáp-ba-đốc, Bông, A-si, Phi-ri-gi, Bam-phi-ly, Ê-díp-tô, đất Li-by gần Sy-ren, nào kẻ từ Rô-ma đến, cả người Giu-đa hoặc người mới theo đạo Giu-đa, người Co-rét và A rap nữa, chúng ta đều nghe họ lấy tiếng chúng ta mà nói những sự cao trọng của Đức Chúa

Trời [đã làm]. Ai ai đều sợ hãi, không biết nghĩ làm sao, bèn nói với nhau rằng: Việc này là nghĩa làm sao?”

Phân đoạn trên do Lu-ca ghi lại đánh dấu sự bắt đầu của một thời-đại mới gọi là “Thời Đại của Hội-Thánh”. Có thể nói đây là một sự bùng nổ của công cuộc truyền giáo Tin-Lành (Gospel) chỉ vài ngày sau khi Chúa thăng-thiên. Sự kiện lễ Ngũ-Tuần diễn ra 50 ngày sau khi lễ Vượt-Qua. Và sự ban cho Đức Thánh-Linh trong ngày lễ Ngũ-Tuần đã được báo trước [tiên tri] bởi Giảng Bất-tít và bởi Cứu Chúa Giê-xu. Vì lời tiên-tri đã báo trước nên chúng ta biết báp-tem Thánh-Linh đã xảy ra vào ngày lễ Ngũ-tuần. Chúng ta hãy xem lời tiên tri của Giảng Bất-tít và của Chúa Giê-xu.

Giảng Bất-tít đã nói tiên-tri trong Lu-ca 3:16 (và tương-tự trong Giảng 3:11) “... *Phần ta làm phép báp-tem cho các người bằng nước; song có một Đấng quyền phép hơn ta sẽ đến, ta không đáng mở dây giày Ngài. Chính Ngài sẽ làm phép **báp-tem cho các người bằng Đức Thánh Linh** và bằng lửa.*”

Chúa Giê-xu sau khi đã phục sinh và sắp sửa được cất về trời đã nói trong Công-vụ 1:4-5, “*Lúc ở với các sứ đồ, Ngài dặn rằng đừng ra khỏi thành Giê-ru-sa-lem, nhưng phải ở đó chờ điều Cha đã hứa, là điều các người đã nghe ta nói. Vì chưng Giảng đã làm phép báp-tem bằng nước, nhưng trong ít ngày, các người sẽ chịu **phép báp-tem bằng Đức Thánh Linh.***”

Chúa Giê-xu còn trao trách nhiệm cho các sứ đồ để làm chứng về Ngài trong Công-vụ 1:8, “*Nhưng khi **Đức Thánh Linh giáng trên các người**, thì các người sẽ nhận lấy quyền phép, và làm chứng về ta tại thành Giê-ru-sa-lem, cả xứ Giu-đê, xứ Sa-ma-ri, cho đến cùng trái đất.*”

Ngoài ra, Chúa Giê-xu đã hứa ban Thánh-Linh khi còn ở với các môn-đệ [trước khi Ngài hy-sinh trên thập-tự-giá] trong Giảng 14:17, “*Ta lại sẽ nài xin Cha, Ngài sẽ ban cho các người một Đấng Yên ủi khác, để ở với các người đời đời, tức là Đức Thánh-Linh, ... nhưng các người biết Ngài, vì Ngài vẫn ở với các người và **sẽ ở trong các người.***” và trong Giảng 14:26 “*Nhưng khi Đấng Phù Hộ đến, tức là Thánh Linh mà Cha nhân danh Ta phái đến, Ngài sẽ dạy dỗ mọi điều và nhắc lại cho các con nhớ tất cả những gì Ta đã truyền dạy các con*”.

Lời của Chúa nói trong Công-vụ 1:4-5 (ghi ở trên) đã được ứng-nghiệm chỉ 10 ngày sau khi Chúa Thăng Thiên. Các sứ đồ đã nhận Báp-tem với Thánh-Linh trong ngày lễ Ngũ-Tuần và được ban cho một ân-tứ nói tiếng không phải tiếng mẹ đẻ: **đây là một phép lạ** xảy ra cho 120 môn đồ trong ngày đó. Mục-đích của ân-tứ nói tiếng “lạ” này là để “*nói về những việc cao trọng của Đức-Chúa-Trời đã làm*” cho những người từ các quốc-gia khác đến để họ cũng được biết về Tin-Lành của Chúa Cứu-Thế. Đây là một sự kiện về công cuộc truyền giáo đầu-tiên của các môn-đồ ngay sau khi đã nhận lãnh Báp-tem Thánh Linh. Câu chuyện của Chúa Thánh-Linh được ban xuống trong ngày lễ Ngũ-Tuần là sự việc có một không hai trong lịch-sử của Hội-Thánh.

Trong báp-tem bằng nước có 3 thành phần chính: (1) người được nhúng xuống nước, (2) người nhúng người đó xuống, và (3) nước. Trong báp-tem Thánh-Linh cũng có 3 thành phần chính: (1) người được nhận lãnh Thánh-Linh, (2) Chúa Giê-xu là người làm báp-tem cho người nhận lãnh, và (3) Thánh-Linh. Xin nhớ Chúa Cứu-Thế Giê-xu là Đấng làm báp-tem cho chúng ta trong Thánh-Linh. (Xin xem lại lời tiên-tri của Giảng Bất-tít ở trên).

Trong Báp-tem Thánh-Linh, hình ảnh nước biểu tượng cho Thánh-Linh là nguồn nước hằng sống mà người tin-nhận Chúa uống vào như Phao-Lô đã nói trong 1 Cô-rinh-tô 12:13 “*Vì do cùng một Thánh Linh mà [tất cả] chúng ta đều chịu phép báp-tem để sát nhập vào một thân thể - người Do Thái cũng như Hy Lạp, kẻ nô lệ cũng như tự do, tất cả chúng ta đều được uống cùng một Thánh Linh.*” Như vậy tất cả những ai ăn-năn đặt niềm tin mình trong Chúa đều được báp-tem trong Thánh-Linh và Ngài đang ở trong những ai đang thuộc về Chúa. Vì nếu ai không có Thánh-Linh, thì người đó không thuộc về Chúa Cứu-Thế Giê-xu. (Rôma 8:9b). Nước hằng sống cũng đã được Chúa Giê-xu dạy trong Giăng 7:37-39, “*Đức Chúa Giê-xu đứng dậy, lên tiếng kêu gọi: "Người nào khát hãy đến cùng Ta mà uống! Người nào tin Ta thì sông nước trường sinh sẽ tuôn tràn từ cõi lòng mình, đúng như Thánh Kinh đã dạy."* Đức Chúa Giê-xu nói điều này để chỉ về Thánh Linh mà **những người tin Ngài sắp nhận lãnh**. Thật ra, Thánh Linh **chưa giáng xuống** vì Đức Chúa Giê-xu chưa được hiển vinh.” Sứ đồ Giăng ghi chú thêm là “**Thánh Linh chưa giáng xuống**” (khi Chúa Giê-xu còn đang thi hành chức-vụ) vì chính ông Giăng cùng các môn-đệ trên phòng cao đã kinh-nghiêm báp-tem Thánh-Linh trong ngày lễ Ngũ-tuần sau khi Chúa thăng thiên.

Trở lại với Công-Vụ đoạn 2, sau lời giảng của Phi-e-rơ cho đám đông trong ngày lễ Ngũ-Tuần có 3,000 người tin nhận Chúa và được nhập vào Hội-Thánh. Họ chịu báp-tem bằng nước song cũng nhận được báp-tem với Thánh-Linh y như lời của Phi-e-rơ đã tuyên bố [Công-Vụ 38] “*Hãy hỏi cái, ai nấy phải nhân danh Đức Chúa Jê-sus chịu phép báp-tem, để được tha tội mình, rồi sẽ được lãnh sự ban cho Đức Thánh Linh.*” Sự ban cho này tức là được nhận lãnh báp-tem trong Thánh-Linh, tuy nhiên 3000 tín đồ này không được ban cho ơn nói tiếng ngoại quốc như 120 môn-đồ trên phòng cao. Như vậy nhận lãnh báp-tem Thánh-Linh không nhất thiết là người đó được ban cho ân-tử nói một thứ tiếng ngoại-quốc mà mình chưa từng biết.

Lu-ca cũng ghi lại câu chuyện một người ngoại-bang [tức là không phải người Do-Thái] cũng nhận được báp-tem Thánh-Linh (Công-vụ 10:1-48). Phi-e-rơ đến giảng về Chúa Cứu-Thế cho một Thầy Đội [tức một sĩ-quan trong quân-đội La-mã thời bấy giờ] là một người ngoại bang tên là Cọt-nây, một người hết lòng tìm kiếm Chúa tuy không phải là người Do-Thái. Điểm chính yếu trong câu chuyện là việc Cọt-nây và người trong nhà ông đã nhận được báp-tem Thánh-Linh đang khi Phi-e-rơ làm chứng về Tin-Lành của Chúa Cứu-Thế Giê-xu. Những người tháp tùng với Phi-e-rơ nhận ra Cọt-nây và người nhà của ông nói các thứ tiếng khác ca ngợi Đức-Chúa-Trời. Và đáng chú ý hơn nữa là lời Phi-e-rơ nói, “*Người ta có thể từ chối nước về phép báp-tem cho những kẻ đã nhận lấy Đức Thánh Linh cũng như chúng ta chăng?*” Đây là một câu hỏi với câu trả lời tất nhiên “không thể từ chối báp-tem bằng nước cho Cọt-nây và người nhà của ông”. Xin để ý là Phi-e-rơ nhận thức là báp-tem Thánh-Linh đã được ban cho người ngoại-bang [Cọt-nây] cũng giống như báp-tem Thánh-Linh mà Phi-e-rơ cùng 120 môn-đồ đã nhận lãnh trong ngày lễ Ngũ-tuần.

Khi Phi-e-rơ trở về Giê-ru-sa-lem thuật lại câu chuyện này cho các sứ-đồ (xem Công-Vụ 11:1-17) tại đó thì họ ngợi khen Chúa vì người ngoại bang cũng được nhập vào hội-thánh. Tuy-nhiên có một điểm cần chú ý ở đây trong lời thuật lại của Phi-e-rơ trong câu 15-16: “*Tôi vừa bắt đầu nói thì Đức Thánh Linh đã giáng xuống trên họ [thầy đội Cọt-nây] cũng như trên chúng ta lúc ban đầu. Tôi nhớ lại lời Chúa dạy: "Giăng đã làm phép báp-tem bằng nước nhưng các con sẽ*

được báp-tem bằng Đức Thánh Linh". Chúng ta thấy Phi-e-rơ xác nhận Cọt-nây và người nhà của Cọt-nây đã nhận báp-tem Thánh-Linh (và sau đó là báp-tem bằng nước) vì Phi-e-rơ nhớ lại lời Chúa Giê-xu phán trước khi Ngài thăng-thiên (Công-Vụ 1:5, xin xem ở trên). Cọt-nây không xin hay tìm kiếm báp-tem Thánh-Linh, nhưng đã được ban cho. Và sự nhận báp-tem Thánh-Linh của Cọt-nây không khác gì với báp-tem Thánh Linh đã được ban cho 120 môn-đồ trên phòng cao trong ngày lễ Ngũ-tuần.

Trong Công-Vụ 19:1-7, Lu-ca ghi lại câu chuyện 12 người Ê-phê-sô được nhận lãnh Thánh-Linh. Sứ-đồ Phao-lô đến gặp một số tín đồ tại thành phố Ê-phê-sô thì ông hỏi họ, "*các anh đã nhận lãnh Thánh-Linh chưa?*" họ trả lời, "*chúng tôi chưa từng nghe có Đức Thánh-Linh nào cả*". Phao-lô lại hỏi, "*như vậy các anh chịu báp-tem nào?*", họ trả lời, "*báp-tem của Giăng*". Phao-lô giải thích, "*Giăng làm báp-tem cho sự ăn-năn nhưng cũng bảo phải tin vào **Đấng đến sau Giăng, tức là Chúa Giê-su***". Sau khi nghe Phao-lô giải thích họ chịu báp-tem trong danh Chúa Giê-xu. Sau đó Phao-lô đặt tay trên họ, Đức Thánh-Linh giáng trên họ và họ nói các thứ tiếng ngoại quốc (speaking in tongues [glossa]) và nói tiên-tri. Trong câu chuyện này, chúng ta thấy Phao-lô nhắc lại lời Giăng Báp-tít nói trong Ma-thi-ơ 3:11 "*Về phần ta, ta lấy nước mà làm phép báp-tem cho các người ăn năn; song **Đấng đến sau ta** có quyền phép hơn ta, ta không đáng xách giày Ngài. Ấy là Đấng sẽ làm phép báp-tem cho các người bằng Đức Thánh Linh và bằng lửa.*" Chúng ta thấy 12 tín-đồ Ê-phê-sô sau lời giảng của Phao-lô đã chịu báp-tem Thánh-Linh theo lời tiên-tri của Giăng Báp-tít. Báp-tem Thánh-Linh trong trường hợp này thì cũng không khác gì với báp-tem Thánh-Linh mà 120 môn-đồ trên phòng cao nhận được trong ngày lễ Ngũ-tuần, cũng như 3000 tín hữu tiếp nhận Chúa sau khi nghe lời giảng của sứ-đồ Phi-e-rơ trong ngày đó.

Còn chúng ta, những người đặt niềm tin nơi Chúa, hiện-nay thì sao? Chúng ta đã được nhận lãnh báp-tem Thánh-Linh chưa? Những câu Kinh-Thánh sau đây chớ chúng ta câu trả lời.

Sau khi Hội-Thánh đầu tiên đã được thành lập và cho đến ngày nay, báp-tem Thánh-Linh đã được ban cho trên bất cứ ai ăn-năn tội lỗi mình và đặt lòng tin trong Chúa Cứu-Thế Giê-xu, người được nhận lãnh Thánh-Linh là "một tạo vật mới". Báp-tem bằng nước được thực hiện sau đó để bày tỏ đức-tin một cách công-khai rằng mình thuộc về Chúa.

Ê-phê-sô 1:13 "*Ấy lại cũng trong Ngài mà anh em sau khi đã nghe đạo chân thật, là đạo Tin Lành về sự cứu rỗi anh em, ấy là trong Ngài mà anh em **đã tin** và **được ấn chứng bằng Đức Thánh Linh** là Đấng Chúa đã hứa,*" Câu này cho chúng ta thấy khi đặt niềm tin trong Chúa Cứu Thế, chúng ta được đóng ấn bằng Thánh-Linh là Đấng Chúa đã hứa ban. Chữ "đóng ấn" có nghĩa là một chỉ định "người được đóng ấn" thật sự thuộc về quyền sở hữu của Chúa Cứu-Thế. Khi Chúa nhúng chúng ta vào trong Thánh-Linh, chúng ta là một tạo vật mới, được thuộc về Chúa. Hãy nhớ lời Phao-Lô trong Rô-ma 8:9b "*Ai không có Đức Thánh Linh của Đấng Christ, người ấy không thuộc về Ngài.*" Và trong Rô-ma 8:14 "*Vì tất cả những ai được Thánh Linh của Đức Chúa Trời dẫn dắt đều là con của Đức Chúa Trời.*"

Một câu Kinh-Thánh khác sẽ làm sáng tỏ hơn về báp-tem Thánh-Linh đã được xem qua ở trên. Trong 1 Cô-rinh-tô 12:13 Sứ-Đồ Phao-lô đã viết, "*Vì do cùng một Thánh Linh mà **[tất cả]** chúng ta chịu phép báp-tem để sát nhập vào một thân thể - người Do Thái cũng như Hy Lạp, kẻ nô lệ*

cũng như tự do, tất cả chúng ta đều được uống cùng một Thánh Linh.” Chúng ta ghi nhận trong câu này sứ-đồ Phao-lô đang nói về báp-tem Thánh-Linh. Khi một người đặt lòng tin mình nơi Chúa, người đó đã được ban cho [báp-tem] Thánh-Linh để trở nên một phần chi-thể Đấng Christ [Hội-Thánh] và được sự ngự-trị của Thánh-Linh bên trong người đó. Nên nhớ báp-tem Thánh-Linh được ban cho **tất cả** những ai đặt lòng tin nơi Chúa, chứ không phải chỉ cho một số tín hữu đặc-biệt nào đó thôi. Vì báp-tem Thánh-Linh là sự ban cho theo lời Chúa hứa, nên chúng ta cũng không cần phải xin hay tìm kiếm.

Vấn đề ở đây là chúng ta có đâu phục Đức Chúa Thánh-Linh hay không? Hãy suy gẫm và tự trả lời với Chúa.

Hỏi Đáp Và Các Câu Kinh Thánh Dùng Trong Bài Học

1. Công-Vụ 1:6-8, “Vi vậy những người đang họp với nhau, hỏi Ngài: "Lạy Chúa, có phải đây là lúc Chúa khôi phục vương quốc cho Y-sơ-ra-ên không?" Chúa đáp: "Các con không nên biết thì giờ hay thời kỳ, là điều thuộc quyền Cha định đoạt, nhưng các con sẽ nhận lãnh quyền năng khi Đức Thánh Linh đến trên các con, và các con sẽ làm nhân chứng cho Ta tại Giê-ru-sa-lem, cả xứ Giu-đê, xứ Sa-ma-ri, cho đến tận cùng quả đất.” Mục-đích các sứ-đồ nhận-lãnh quyền năng Đức Thán-Linh để làm gì?
2. Hãy đọc lại phần đầu bài học. Mục-đích của phép báp-tem bằng nước để làm gì?
3. Đọc lại Luca 3:16 trong bài học. Ai là người làm phép báp-tem bằng Thánh-Linh cho những ai ăn-năn để được tha-thứ tội lỗi mình?
4. Công-Vụ 2:38,41 *“Phi-e-rơ đáp: "Hãy ăn năn, và mỗi người phải nhận danh Chúa Cứu Thế Giê-xu mà chịu báp-tem để tội lỗi quý vị được tha thứ, rồi sẽ nhận được sự ban cho của Thánh Linh. ...VẬY, những người đáp ứng lời kêu gọi của Phê-rô đều chịu báp-tem; hôm ấy số tín đồ tăng thêm ba ngàn người.”* Theo bạn nghĩ 3000 tín-đồ này có nhận được sự ban cho của Thánh-Linh không? Tại sao?
5. Hãy đọc lại 1 Cô-rinh-tô 12:13 đã ghi trong bài học. Có phải phép báp-tem Thánh-Linh chỉ được ban cho một số tín-đồ có trình độ thuộc linh cao hay không? Tại sao?
6. Dựa trên bài học hôm nay, lời tiên-tri của Giảng Báp-tít trong Lu-ca 3:16 (được ghi lại trong bài học) đã được ứng nghiệm lúc nào?
7. Trong phân đoạn Công-Vụ 2:1-12 được ghi trong bài, ai đã ban cho các môn-đệ trong ngày lễ Ngũ-tuần khả năng nói các thứ tiếng (ngôn ngữ) khác? Và mục-đích để làm gì?